

РЕШЕНИЕ

№ 6218

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Денислав Владимиров, като разгледа дело номер **8161** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „Топлофикация-Разград” АД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Индустриална зона, [улица], представлявано от М. Н. К. - Изпълнителен директор, чрез адв. Б. Д. – САК, със съдебен адрес: гр. С., [улица], ет.1, срещу Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 8, с което се утвърждава пределни цени на топлинната енергия и определя преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2021г.-утвърждава пределни цени на топлинната енергия и определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, както следва:

„8.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 238,09 лв./MWh

8.2. Премия по чл. 33а от ЗЕ - 113,02 лв./MWh

8.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 100,96 лв./MWh;

8.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 8.1 и т. 8.3:

-Необходимими годишни приходи - 6 038 хил. лв., в т. ч.:

Разходи - 5 842 хил. лв., от които условно-постоянни - 1 391 хил. лв. и променливи - 4 451 хил. лв.

Регулаторна база на активите - 4 600 хил. лв.

Н. на възвръщаемост - 4,26%

-Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство - 15 200 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гозеца вода - 23 960 MWh".

С жалбата се твърди, че решението на КЕВР е незаконосъобразно, поради противоречие с разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за енергетиката, тъй като не са спазени изискванията утвърдените пределни и преференциална цена за възстановяване на икономически обосноващите разходи за лицензионната дейност на „Топлофикация - Разград“ АД и осигуряване на икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и определянето им по прозрачен начин, основан на обективни критерии.

В съдебно заседание жалбоподателят „ТОПЛОФИКАЦИЯ РАЗГРАД“ АД, чрез адв. Б. Д., редовно призван, се представлява от адв. Д.. Адв. Д. моли съдът да уважи подадената жалба срещу процесното решение и по-специално по т. 8. Претендира разноси, за което представя доказателства за плащане, с препис за ответната страна. Моли за срок за писмени бележки.

Ответникът КЕВР, редовно призван, се представлява от юрк.В.. Юрк. В. моли съдът да отхвърли като недоказана и неоснователна жалбата. Счита, че Решението на КЕВР е правилно и законосъобразно, постановено от компетентен орган, при спазване предвидените процедура и форма, съобразено с материално правните разпоредби, целта на закона и следва да бъде оставено в сила. Относно заключението изразява мнение, че жалбоподателят е поставил неотнормирани въпроси - дали КЕВР се е съобразила с посочени от него модели, които не са възприети в нормативната уредба, а според нея КЕВР няма задължение да се съобразява с изисквания, които не са нормативно регламентирани. КЕВР правилно е приложил действащото законодателство, вкл. правната уредба в раздел ценообразуващи елементи на двете приложими наредби за регулиране цените на електрическата и на топлинната енергия. Претендира разноси – депозит за вещо лице в размер на 400 лв. и юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Моли за срок за писмени бележки.

Заинтересована страна ФОНД СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА, редовно уведомена, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С т. 8 от Решение № Ц-26/01.07.2021 г. на посочено основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 86, чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4, чл. 33, чл. 33а, чл. 3б, ал. 2 от Закона за енергетиката, чл. 2, т.

1 и т. 2, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 32, ал. 1 и чл. 37 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 24, чл. 24б, чл. 49, ал. 1 и чл. 5б от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Н. на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР, считано от 01.07.2021 г., КЕВР е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и определя преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, за „Топлофикация- Разград“ АД КЕВР, считано от 01.07.2021 г., и е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, както следва:

„8.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 238,09 лв./MWh

8.5. Премия по чл. 33а от ЗЕ - 113,02 лв./MWh

8.6. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 100,96 лв./MWh;

8.7. Ценообразуващи елементи на цените по т. 8.1 и т. 8.3:

-Необходими годишни приходи - 6 038 хил. лв., в т. ч.:

Разходи - 5 842 хил. лв., от които условно-постоянни - 1 391 хил. лв. и променливи - 4 451 хил. лв.

Регулаторна база на активите - 4 600 хил. лв.

Н. на възвръщаемост - 4,26%

-Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство - 15 200 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гозеща вода - 23 960 MWh"

„Топлофикация - Разград“ АД е подало заявление с вх. № Е-14-16-3/02.04.2021 г. до КЕВР за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, като е представило информация и приложения. След публикуването на изготвения Доклад относно утвърждаване на цени на топлинна енергия и електрическа енергия от комбинирано производство, дружеството своевременно е подало възражение с вх. № Е-14-16-7/02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021 г.

На проведено закрито заседание на КЕВР на 01.07.2021 г. е постановено оспореното Решение № Ц - 26 от 01.07.2021 г., в което, според жалбоподателя, в противоречие с чл. 23, ал. 1 от ЗЕ липсват ясни мотиви относно неприемане на конкретните възражения на „Топлофикация - Разград“ АД и не са обсъдени и приети възраженията на Дружеството, както следва:

В справка № 1 „Разходи“ извършените от КЕВР корекции били следните:

Разходите за ремонт са коригирани от 196 хил. лв. на 50 хил. лв., или със 144 хил. лв. до нивото на отчетената стойност през 2020 г., завишени допълнително с 10%, поради липса на финансови и организационни възможности на Дружеството за извършване на ремонтни дейности значително над отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т.1.2 от общия подход.

Обосновка за разходите по ремонтната програма била представена от Дружеството в Приложение 1 към Обосновка на планираните разходи, представляваща неразделна част от документацията за утвърждаване на цени на топлинна и електрическа енергия за новия регулаторен период, пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, както следва:

„8.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 238,09 лв./MWh

8.2. Премия по чл. 33а от ЗЕ - 113,02 лв./MWh

8.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 100,96 лв./MWh;

8.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 8.1 и т. 8.3:

-Необходимы годишни приходи - 6 038 хил. лв., в т. ч.:

Разходи - 5 842 хил. лв., от които условно-постоянни - 1 391 хил. лв. и променливи - 4 451 хил. лв.

Регулаторна база на активите - 4 600 хил. лв.

Н. на възвръщаемост - 4,26%

-Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство - 15 200 MWh

• Топлинна енергия с топлоносител гореща вода - 23 960 MWh"

Жалбоподателят счита, че основната причина за „липсата на финансови и организационни възможности на Дружеството", е поради политиката на Комисията за непризнаване на присъщи за дейността разходи в предходни ценови периоди, които вече с (Решение № 3272/26.06.2020г. по адм.д. № 8656/2019г. АССГ) са обявени за незаконосъобразни. Непризнаването на присъщо необходимими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразявало в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектирало в намаление на утвърдената възвръщаемост и било в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти, а това е довело до намаляване на утвърдените цени на топлинна и електрическа енергия и липса на свободен паричен ресурс, с който Дружеството да е в състояние да реализира голяма част от планираните ремонтни дейности и в същото време повишавало риска от аварии. Това пораждало и риск за отчитане на значителни

обществени разходи, свързани с непредвидено спиране на топлоподаването и други тежки аварии.

Изпълнението на ремонтната програма, разписана и утвърдена в първоначалния ѝ вид, било абсолютно задължително, тъй като чрез нея се гарантирало безаварийна работа на ключови производствени съоръжения и топлопреносната мрежа. Непризнаването в пълен размер на разходите за аварийни ремонти водело до значително влошаване на финансовото състояние на Дружеството, тъй като то било длъжно, с цел спазване на лицензионните си задължения, да финансира изпълнението на аварийните ремонти. Непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразявало в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектирало в намаление на утвърдената възвръщаемост, което било в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. разходите за ремонти. Поради това, жалбоподателят счита, че извършената корекция е незаконосъобразна и решението на КЕВР трябва да бъде отменено в тази му част.

Разходите за заплати и възнаграждения били коригирани от 620 хил. лева на 535 хил. лева или с 85 хил. лева до нивото на отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т. 1.3 от общия подход.

В предоставената Обосновка на планираните разходи, представляваща неразделна част от документацията за утвърждаване на цени на топлинна и електрическа енергия за новия регулаторен период, Дружеството било посочило, че повишаването на разходите за заплати и възнаграждения се дължи, от една страна, на увеличението на минималната работна заплата (с 6,56%), считано от 01.01.2021 г. и свързаните с това допълнителни плащания на база договорени основни заплати, Допълнително били планирани средства за очаквано пенсиониране на няколко служители, придружени със съответните допълнителни разходи по изплащане на няколко работни заплати. Предвид увеличението на минималната работна заплата, корекцията на работните заплати до размера на отчетната им стойност, не било икономически обосновано.

През последните години се отчитала тенденция, свързана с все по-трудното намиране на квалифицирани кадри на всички нива. Същевременно, задържането на нивото на възнагражденията било предпоставка за невъзможност за задържане и/или привличане на специалисти за съответните работни позиции, което допълнително задълбочава появилата се кадрова криза. Съгласно данни на НСИ, средната работна заплата в Дружеството изоставала, както спрямо средната заплата в областта, така и спрямо средната заплата в сектор „Енергетика“. В тази връзка било недопустимо непланиране на ръст на фонд „работна заплата“.

Дружеството изпитвало постоянни затруднения в намирането и задържането на персонал. Основната причина за това бил недостатъчният размер на трудовото възнаграждение, съответстващо на условията на работа. Средната заплата в

Дружеството била значително под размера на средната заплата в сектор „Енергетика“.

През 2020 г. от Дружеството напуснали 12 човека, което представлявало около 24% от средния брой работещи.

Увеличение на разходите за възнаграждения спрямо базисната 2020 г. с 16% означавало нарастване на средната заплата от 1 143 лева на 1 326 лева, като било необходимо увеличение с още 37 %, за да се достигне до средното ниво в отрасъла - 1 823 лева. Цитираните по-горе данни са от официалната страница на НСИ www.nsi.ba.

В обжалваното Решение на КЕВР като „мотив“ за непризнаване на разходите за ремонт и заплати в пълния им размер било записано, че, е налице значително увеличение на цената на природния газ и въглеродните емисии, а ролята на КЕВР била да балансира интересите на потребителите и енергийните предприятия. Този аргумент бил незаконосъобразен, тъй като разходите за ремонт и възнаграждения били присъщи за дейността на дружеството и тяхното непризнаване щяло да предизвика следните две алтернативни последици:

Директна загуба за Т. - Р." АД - ако разходите бъдат реализирани.

Застрашаване на сигурността на доставките - ако разходите не бъдат реализирани. В този смисъл решението на КЕВР било незаконосъобразно и подлежало на отмяна в тази му част.

Разходите за осигуровки и социалните разходи били коригирани от 124 хил. лева на 107 хил. лева или с 17 хил. лева до нивото на отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т. 1.3 от общия подход.

Разходите за осигуровки и социалните разходи били функция от разходите за заплати и възнаграждения. Намалването им било пряко обвързано с непризнаване на планираното увеличение на възнаграждения, аргументи срещу което са посочени към т.1.2 по-горе.

В обжалваното решение КЕВР намалил общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 6.26% на 4,26%.

Възприетият от КЕВР подход в обжалваното Решение за определяне на нормата на възвръщаемост бил приложим при оценка на дружества от външни инвеститори, които не разполагат с достъп до информация за лихвените равнища по кредити. Единственият коректен измерител на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал бил договорът за кредит на Дружеството. Копие от този договор е предоставен като приложение към заявлението за цени.

При така определените лихви по кредитите и невъзможността да осигури необходимото самоучастие, Дружеството не било в състояние да привлече кредитен ресурс, необходим за изпълняване на лицензионната дейност.

Въпреки възраженията в горния смисъл, представени в срок, административният орган не преразгледал извършените корекции от работната група и не отразил реалните лихвени равнища, съгласно предоставените му договори за кредит. В резултат Решение № Ц-26/01.07.2021Г. на КЕВР било незаконосъобразно и

постановено в противоречие с трайната практика на ВАС по този въпрос.

За определяне на НВ на собствения капитал на топлофикационните дружества бил приложен Модел за оценка на капиталовите активи (МОКА). За изчисленията били ползвани данни, публикувани на официалния сайт на Aswath Damodaran - Stern Scholl of В.. Съгласно данните от сайта, пазарната рискова премия за България била 6,27%, формирана като сума от базовата рискова премия в размер на 4,72% и премията за специфичния за държавата риск в размер на 1,55%. В доклада на работната група, а и в самото обжалвано Решение № Ц-26/01.07.2021 г. на КЕВР липсвали изчисления за определяне на конкретната стойност на НВ на собствения капитал.

Съгласно чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ нормата на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане се определяла по следната формула:

$$НВ = Дск * НВск / (1 - ДС) + Д * НВпк$$

Като се заместят със стойностите по 2.1. и 2.2., се получавало следното:

$$НВ = 0,88 * 4,13\% / (1 - 10\%) + 0,12 * 7,17\% = 4,90\%$$

Т.е. общата (среднопретеглената) норма на възвръщаемост на капитала при прилагане изходните данни, възприети от КЕВР, следвало да бъде 4,90%, а не както е записано в обжалваното пред Вас Решение - 4.26% .

В резултат Комисията приела едно незаконосъобразно решение, което противоречало на приетите от самата нея НРЦЕЕ и НРЦТЕ.

Технологичните разходи по преноса на топлинна енергия били коригирани от КЕВР в Решение № Ц-26/01.07.2021г. от 10 880 MWh (32,63%) на 9 380 MWh (28,13%) или с 1 500 MWh, до достигане на стойността на регулирани от Комисията загуби в % от топлоотдаване и изтичане и в контекста на направените и предстоящи инвестиции в топлопреносната мрежа и в съответствие с т. 6 от общия подход.

Отчетните данни показвали, че дялът на технологичните разходи за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. били съответно 31,20%, 31,87% и 33,46%. За новия регулаторен период е планиран дял от 32,63%. Предвид дългогодишната политика на КЕВР за непризнаване и редуциране на ценообразуващите елементи, Дружеството не било в състояние да извършва инвестиции за намаляване на технологичните разходи. Поради тази причина, дружеството се декапитализирало и последицата от политиката на КЕВР щяла да доведе до фалит.

Единственият извод, който можело да бъде направен е, че КЕВР не утвърждава, а определя административно и незаконосъобразно по-ниски цени. Дружеството било на прага да изпадне в неплатежоспособност (натрупаните загуби към края на 2020 г. били в размер на 6,5 млн. лв.). Инкасираните загуби не му позволявали да отдели собствен инвестиционен ресурс, както и да привлича и обслужва кредити за извършване на рехабилитация на топлопреносната мрежа, което поставяло под риск изпълнението на лицензионната дейност.

Освен посочените по - горе корекции, КЕВР извършила корекция на необходимите приходи в съответствие с разпоредбите на НРЦЕЕ и НРЦТЕ за компенсиране на разлики между прогнозните и отчетените разходи за

природен газ и прогнозните и отчетените разходи за въглеродни емисии в следващия регулаторен/ценови период. За поредна година незаконосъобразното Решение на КЕВР за определяне на цени от 01.07.2021 г. за регулаторния период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. увеличавало загубите на „Т. - Р. АД.

По делото са изготвени и приети СИЕ и допълнителна СИЕ.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от оспорения акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл.21, т.8 от ЗЕ, съгласно който на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение (чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗЕ). Решението е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Процесното решение е изготвено в установената форма, съобразно изискванията на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 13 от ЗЕ. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени подробни съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Предмет на оспорване са основните технико-икономически параметри, имащи отношение към образуване на цените. Чрез него се детайлизират правилата на ЗЕ, двете наредби и Указанията-НВ с оглед оценката на конкретните данни в заявленията на дружествата, като същевременно се посочват и данните от международната и националната практика, които са използвани при сравнителните анализи на данните от подадените от дружествата заявления. Следва да се добави, че извеждането на общооважимите принципи в началото на документа и обособяването им като обща част, следвана от специална част, която съдържа препратки към общата част е подход, който се

използва и в законодателството, в едни от най-често прилаганите закони, поради което подобно структуриране на обща и специална част не е противозаконно и не представлява нарушение на изискванията за форма на административния акт. Общият подход е част от анализа на подадените заявления за утвърждаване на цени на дружествата от сектор „Топлоенергетика“ за регулаторния период, започващ на 01.07.2021 г. Разработен е като основа за извършване на анализа и е отразен в Доклад вх. № Е-Дк-495 от 21.05.2021 г. и в мотивната част на Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. Докладът е съобщен на енергийните предприятия, публикуван е на интернет страницата на Комисията, обсъден е с представителите на дружествата на проведеното открито заседание и заедно с анализа на постъпилите възражения от заинтересованите лица формира мотивите на административния акт. По този начин на заинтересованите лица е дадена възможност да се запознаят предварително и да обсъдят всички констатации и изводи, въз основа на които са утвърдени цени на регулираните дружества. Спецификата в работата на дружеството е отчетена при извършения индивидуален анализ на данните и информацията в подаденото от него конкретно заявление, като в мотивите за всяка извършена от Комисията корекция на заявени от дружеството данни са посочени конкретните фактически основания, посочено е дали корекцията е резултат от прилагането на общ подход за еднотипни корекции спрямо всички дружества от сектора, които безспорно осъществяват дейността си при сходни условия, или е наложена от специфичните особености на дружеството.

Предвид това съдът счита, че са неоснователни твърденията на жалбоподателя, че липсват ясни мотиви относно неприемане на конкретните възражения на „Т. - Р.“ АД. Обстоятелството, че възраженията не са приети, не означава, че не са обсъдени. Индивидуалният анализ на подаденото от „Топлофикация - Разград“ АД заявление, както и съображенията на регулаторната комисия по възраженията на дружеството, са изложени в мотивната част на процесното Решение. Несъгласието на жалбоподателя със съображенията на Комисията не може да се приравни на липса на мотиви.

Провеждането на надлежна административна процедура се установява от представената по делото административна преписка, като жалбоподателят няма възражения в тази насока.

Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Решението е издадено, след като КЕВР е изяснила фактите и обстоятелствата от значение за случая и е обсъдила обясненията и възраженията на заинтересованите лица.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените на електрическата и на топлинната енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Топлоенергетика“ подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. В конкретния случай, е вх. № Е-14-16-3 от

02.04.2021 г. „Топлофикация - Разград“ АД е подало заявление за утвърждаване на цени, което е разгледано по реда на чл. 24-37 от НРЦТЕ и чл. 41-56 от НРЦЕЕ.

Постъпилата от дружеството информация и представените документи са подробно анализирани в доклад № Е-Дк-495 от 21.05.2021 г. (Доклада) от дирекция „Електроенергетика, топлоенергетика“ и „Правна“ относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2021 г.

На основание чл. 43 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, Комисията е разгледала и приела доклада на закрито заседание, проведено на 27.05.2021 г., видно от Извлечение от протокол № 97 от 27.05.2021 г. по т. 2 от закрито заседание на КЕВР.

В съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, на 02.06.2021 г. КЕВР е провела открито заседание от разстояние на основание чл. 6а, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено е решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП) и решение на КЕВР по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т.8. Предвид горното, с писмо е изх. № Е-14-00-6 от 27.05.2021 г. КЕВР е поканила лицата, представляващи дружествата в сектор „Топлоенергетика“, за присъствено или виртуално участие в откритото заседание чрез програмата за съобщения S.. На откритото заседание Комисията е обсъдила със съответните енергийни дружества Доклада, след което в рамките на определения съгласно чл. 30, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 47, ал. 3 от НРЦЕЕ срок, дружествата, направили възражения по Доклада, са имали възможност да представят своите писмени становища и обосновки. Изпълнителният директор на жалбоподателя е взел участие в откритото заседание. С писмо е вх. № Е-14-16-7 от 02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021 г. „Топлофикация-Разград“ АД е представило възражения, които са разгледани и обсъдени от Комисията.

На проведено на 03.06.2021 г. закрито заседание Комисията е приела проект на решение и е насрочила дата за провеждане на обществено обсъждане. На общественото обсъждане, проведено на 07.06.2021 г., са били поканени да участват заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ. Съгласно изискванията на чл. 14, ал. 3 от ЗЕ на заинтересованите лица е бил определен 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на решение.

В резултат от изпълнението на гореописаната административна процедура, Комисията е постановила Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г., като в мотивите към него подробно е описала всички извършени действия по разглеждане на преписката, анализирала е всички направени искания, получени писма и документи от заявителя и от заинтересованите лица.

КЕВР обективно е анализирала фактическа обстановка въз основа на представените от заявителя заявление, обосновки, доказателства и възражения, при съпоставка със служебно известната на регулаторния орган

информация относено регулираното дружество. Не е ограничено правото на жалбоподателя да изрази становище и да обективира твърдения, включително и да представи допустимите, необходими и относими доказателства.

В административното производство Комисията е предоставила достатъчно възможности на „Топлофикация-Разград“ АД да обоснове и докаже предложението си за утвърждаване на новите цени и всяка една от извършените от Комисията корекции е обоснована.

Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. е съобразено с целта на закона. Доколкото противоречието с целта на закона е основание за отмяна на акта като незаконосъобразен - чл. 146, т. 5 от АПК, то подлежи на доказване в хода на съдебното производство. В тази връзка нито един от доводите, изложени в жалбата, не отговаря на разбирането за такъв порок на административния акт. Разпоредбите на Закона за енергетиката, заложи в чл. 2 от същия, предвиждат създаването на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия; енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при ефективно използване на енергията и енергийните ресурси; създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар; енергийни доставки при минимални разходи, а в чл. 2, ал. 2 от ЗЕ се поставя императивно изискване за гарантиране защитата на интересите на потребителите. За да бъде спазен принципът по чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, е необходимо енергийното предприятие да положи грижата на добрия търговец, с оглед на това да извършва регулираните дейности при възможно най-ниски разходи. В случая с предприятията, извършващи дейност в енергетиката, следва да се приеме, че отговорността е дори още по-висока, защото конкуренцията на пазара на топлинна енергия на обособената територия, за която Комисията е издала лицензия за пренос на топлинна енергия, не съществува предвид изричната разпоредба на чл. 43, ал. 2, т. 3 от ЗЕ - налице е т.нар. естествен монопол, а електрическата енергия се насърчава чрез държавна помощ (премиите по чл. 33а от ЗЕ). Жалбоподателят не отчита обстоятелството, че именно целите на ЗЕ изискват от него усилия за оптимизиране на разходите и ефективно използване на енергийните ресурси, за подобряване на качеството и сигурността на предоставяните услуги, за защита на интересите на клиентите, като всички извършени от Комисията корекции на заявените от него цени са насочени към изпълнението на тези цели.

Съдът приема за неоснователни твърденията на жалбоподателя за материалноправна незаконосъобразност. Утвърдените от КЕВР цени са образувани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие с правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за регулиране на дейностите по снабдяване с топлинна и електрическа енергия при баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и клиенти и

създаване на стимули за ефективна дейност. По този начин са осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2, ал. 1 от ЗЕ, като е спазен принципът за съразмерност, заложен в чл. 6 от АПК.

Възраженията на жалбоподателя се основават на обстоятелството, че в изпълнение на регулаторните си правомощия КЕВР не е признала в цялост исканията на дружеството за увеличаване на цените. В тази връзка следва да се отбележи, че е създадена обширна съдебна практика на Върховния административен съд, изясняваща съдържанието на регулаторните правомощия на Комисията. Съгласно Решение № 80 от 07.01.2013 г. по адм. д. № 11301/2012 г., 5 чл. с-в на ВАС:

„...следва да се има предвид, че ДКЕВР не е длъжна да възприеме безкритично обосновката на дружеството на всеки един от ценообразуващите елементи, а е длъжна да вземе предвид цялата налична релевантна информация. Това се налага както от принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, така и от обстоятелството, че дружеството жалбоподател не е самостоятелен участник на пазара, а е част от общата енергийна система на страната. Да се приеме обратното би означавало дейността на комисията по регулиране на цените да се приравни на дейност по тяхното регистриране. Дейността по регулиране на цените на енергийните предприятия предоставя на ДКЕВР широки граници на оперативна самостоятелност, тъй като характерът на регулираната дейност предполага и изисква преценка за икономическа целесъобразност на голяма част от ценообразуващите елементи, което в най-голяма степен се отнася за елементите с прогнозен характер“.

Следователно регулаторната комисия няма задължение да приеме еднозначно предложенията и разчетите на енергийните предприятия. Правомощията на Комисията за ценово регулиране предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обоснованост. Тази функция произтича от чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Друг принцип, от който се ръководи Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия е принципът по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти.

Комисията изпълнява тези свои законови задължения като прилага към всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ общ подход при определяне и утвърждаване на цените на електрическата и топлинната енергия. Тези действия на Комисията са изцяло в съответствие и с основните принципи на административния процес, посочени в АПК. Принципът за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК определя, че в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво. Комисията е изпълнила и изискванията на чл. 13 от АПК за последователност и предвидимост, като своевременно е огласила публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. С решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. Комисията е приела

прилагането на метод „норма на възвръщаемост на капитала“ за дружествата от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са разработени Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ). В Указанията-НВ е посочена необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества следва да представят, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и формирането на цените. Така издадените Указания от КЕВР са в рамките на предоставената ѝ компетентност и на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са задължителни за енергийните предприятия. Указанията, издадени от Комисията в изпълнение на чл. 36, ал. 1 от ЗЕ, по своята правна същност представляват общ административен акт. В този смисъл е Решение № 13570 от 17.10.2013 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5449/2011 г., IV отделение, в което решаващият състав е приел, че те са общ административен акт според определението на чл. 65 от АПК; също така Решение № 1086 от 22.02.2017 г. по адм. дело № 5137/2016 г. на АССГ, 46 състав и Решение № 1297 от 01.03.2017 г. по адм. дело № 5138/2016 г. на АССГ, 46 състав. Следва да се има предвид, че Указанията-НВ, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР, не са оспорени пред съда в установения срок, поради което са стабилен административен акт.

Така, утвърдените от КЕВР цени са формирани в съответствие с изискванията на ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указания-НВ, въз основа анализ на представена от енергийното предприятие отчетна и прогнозна информация, като е извършен цялостен регулаторен преглед на предприятието. Утвърдените от КЕВР цени се основават на обективни критерии и са определени, съобразно предварително зададените изисквания. Като регулаторен орган КЕВР определя цените, прилагайки единни критерии и методика, като се съобразява с нормативно установените изисквания и взема предвид съдържащата се в заявленията на отделните дружества информация. Това изискване е изпълнено по отношение на „Топлофикация-Разград“ АД. По този начин Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. изпълнява изискванията и на чл. 31, т. 1 от ЗЕ цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин.

Доводите на жалбоподателя, в преобладаващата си част, са свързани с неправилна интерпретация на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ. Съгласно цитираната норма цените на енергийните предприятия могат да възстановяват само икономически обосноващите разходи за дейността им. В тази връзка, съгласно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ „Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обосноваемост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обосноваемост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи,

както и при използване на данни от националната и международната практика и като взема предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по Закона за енергетиката”. Също така, на основание чл. 11, ал. 2, т. 13 и т. 14 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 2, т. 9 и т. 10 от НРЦТЕ за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от Комисията разходи не се включват всички други разходи, за които липсва технико-икономическа или друга обосновка и доказателства от енергийното предприятие и разходи, за които Комисията обосновано приеме, че не са в интерес на клиентите, или разходи, които не са необходими за изпълнение на лицензионната дейност.

Неправилна е тезата на жалбоподателя относно съдържанието на регулаторния принцип по 31, т. 2 от ЗЕ. Разпоредбата няма самостоятелно значение, а следва да се тълкува в систематично единство с останалите принципи по чл. 31 от ЗЕ, с общите принципи на регулирането по чл. 23 от ЗЕ и с целите на закона по чл. 2 от ЗЕ. Обратно на тезата на жалбоподателя, с разпоредбата на 31, т. 2 от ЗЕ законодателят е приел, че чрез регулираните цени не се възстановяват всички разходи на енергийните предприятия. В условията на регулиран пазар това е несъстоятелно.

Така според Решение № 10672 от 20.10.2021 г. по адм. дело № 3733/2021 г. на ВАС, Трето отделение: „при ценовото регулиране принципът в чл. 31, т. 2 ЗЕ - цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им, не е единственият принцип, от който КЕВР следва да се ръководи при утвърждаването на цената на енергията. Съгласно чл. 31, ал. 1 ЗЕ при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране комисията се ръководи и от принципите по чл. 23 и 24 от същия закон. Според чл. 23, ал. 1, т. 4 ЗЕ при изпълнение на регулаторните си правомощия комисията следва да осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите

Обратно на тезата на жалбоподателя, утвърдените от КЕВР цени следва да възстановят икономически обосноваваните разходи за дейността на енергийното предприятие, тъй като в случая цените са определени след анализ и оценка на представената от дружеството информация относно размера на икономически обосноваваните разходи, в съответствие със задължението на регулаторния орган да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Поради това са спазени принципите, предвидени в чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, както и всички общи регулаторни принципи, съгласно чл. 23 от ЗЕ.

Предвид това, съдът счита, че са неоснователни твърденията на жалбоподателя за материалноправна незаконосъобразност, а КЕВР правилно е приложила действащото законодателство, включително съществуващата правна уредба в раздела „ценообразуващи елементи“ на двете приложими наредби за регулиране на цените на електрическата и на топлинната енергия. След като КЕВР не е извършила никакво нарушение на правилата за определяне на съответния ценообразуващ елемент, то решението ѝ следва да се приеме за законосъобразно.

Относно разходите за ремонт:

Разходите за ремонт са условно-постоянен разход по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. В тази връзка при разглеждане на този разход следва да бъдат отчетени мотивите на КЕВР, отразени в т. 1 от общия подход, на стр. 6 от процесното Решение:

Прогнозните условно-постоянни разходи (УПР) на дружествата са формирани при направен анализ на компонентите, като увеличения, в сравнение с отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период, са допускани само при наличие на подробна и мотивирана обосновка за необходимостта от новата стойност. В общия случай прогнозните позиции на УПР са запазени на нивото на отчетените през 2020 г., през отчетния ценови период 01.07.2020 - 30.06.2021 г. и намалени в съответствие с променени обстоятелства в приетата производствена програма през новия ценови период - например драстично занижени режими на производство, в контекста на инсталираните мощности и натоварванията на съоръженията през изминалия ценови период и липса на мотивирана обосновка, както и периоди в годината, през които енергийното производство работи за собствено потребление на клиентите на неговата площадка. Към утвърдените от Комисията разходни позиции на УПР се допуска добавянето на нови само при подробна и аргументирана обосновка за необходимостта от тях и обосновка на конкретната стойност. Корекциите на стойностите от тези предложени от дружествата нови разходни позиции целят и недопускане дублирането на разходи в утвърдените цени. Не се допускат неприсъщи разходи, добавени от дружествата извън утвърдените разходни позиции или завишени разходи, вследствие прогнози за аварии и др. С оглед гарантиране на принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, цените на топлинната и електрическа енергия следва да отчитат и възможностите на клиентите да заплащат енергийните продукти. В тази връзка, поради драстичното повишаване към момента на цената на емисиите за въглероден диоксид с над 100%, както и на цената на основното гориво на международните пазари с над 30%, дружествата следва да прецизират и реорганизируют разходите си, респективно да търсят възможности за тяхното отлагане във времето с цел запазване на клиентите си на услугата. По тези причини, заявените за новия регулаторен период УПР са допълнително намалени от регулатора.

В допълнение към горното, отношение при определянето на този разход за регулаторния период 2021 г. - 2022 г. имат съображенията на КЕВР по т. 1.2. от общия подход от процесното Решение:

При разходите за ремонт е извършен анализ на планираните и реално изпълнените ремонтни дейности през 2020 г., както и на възможностите на енергийните предприятия да осигурят финансов и организационен ресурс за изпълнение на предвидените ремонтни дейности. Обосновката на разходите за ремонтни дейности включва детайлизиране на разходите по отделни позиции, основание за ремонта, както и обосновка и доказателства за източниците на финансиране. При доказана необходимост от извършване на основен ремонт, произтичащ от задължителните технически указания на

завода-производител при изчерпване на определените часове в редовна експлоатация, разходите се прецизират с оглед недопускане в позицията разходи с инвестиционен характер. Аварийни ремонти, възникнали през изминалия ценови период, могат да се включат в разходните позиции, след анализ на техния характер и доказана стойност чрез разходни документи. В общия случай, при пропуски в изискванията за обосновка, разходът за ремонт е коригиран до отчетената стойност през 2020 г. При наличие на мотивирани обосновки относно необходимостта от извършване на ремонтни дейности с оглед недопускане на рязко покачване на цените и запазване на възможността на клиентите за редовно заплащане на задълженията си, стойността на разхода е допуснато да превишава отчетната стойност с 10% от отчетната стойност през базисната година. За дружествата, при доказани и мотивирани обосновки за необходимост от извършване на основни ремонти при изчерпване на часовете пробег на завода-производител на оборудването е допуснато максимално повишение на разхода в рамките до 50% от отчетната стойност през базисната година.

За „Топлофикация-Разград“ АД разходите за ремонт са коригирани от 194 хил. лв. на 50 хил. лв. или със 144 хил. лв., до нивото на отчетената стойност през 2020 г., завишена допълнително с 10% поради липса на финансови и организационни възможности на дружеството за извършване на ремонтни дейности значително над отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т. 1.2 от общия подход.

С писмо с вх. № Е-14-16-7 от 02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021г. „Топлофикация-Разград“ АД е представило възражения относно корекцията на разходите за ремонт, които са коригирани от 194 хил. лв. на 50 хил. лв. или със 144 хил. лв. Посочва се, че основната причина за „липсата на финансови възможности на дружеството“ за извършване на ремонтни дейности е именно политиката на Комисията за непризнаване на присъщи за дейността разходи в предходни ценови периоди и непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост и е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 ЗЕ принцип на регулиране. Това е довело до намаляване на утвърдените цени на топлинна и електрическа енергия и липса на свободен паричен ресурс, с който дружеството да е в състояние да реализира голяма част от планираните ремонтни дейности и в същото време повишава риска от аварии. Отделно поражда и риск за отчитане на значителни обществени разходи, свързани с непредвидено спиране на топлоподаването и други тежки аварии. Заявяват, че изпълнението на ремонтната програма, разписана и утвърдена в първоначалния ѝ вид, е абсолютно задължително, тъй като чрез нея се гарантира безаварийна работа на ключови производствени съоръжения и топлопреносната мрежа. Непризнаването в пълен размер на разходите за ремонти води до значително влошаване на финансовото състояние на дружеството, тъй като то е длъжно, с цел спазване на лицензионните си задължения, да финансира изпълнението на аварийните ремонти. Поради това, считат че извършената корекция е незаконосъобразна и следва да бъдат признати планираните разходи за

ремонт в пълен обем.

Възражението на дружеството не е прието поради следните съображения:

„С ежегодното определяне на цени на енергия от първи юли на съответната година Комисията определя цялостна разходна рамка за следващия ценови период - рамка от прогнозни разходи, в много голяма степен съобразена с отчетните такива в контекста на обективните изменения на ценовите нива на основните параметри като горива, емисии и т. н. В същото време основно задължение на Комисията е да следи за баланса на интересите на дружествата от една страна и клиентите на услугата топлоснабдяване от друга. В ситуация като сегашната, а именно при дял на разходите за природен газ и емисии в структурата на разходите в рамките на 69,55% и при повишения на цената на природния газ от средна цена от 30,50 лв./MWh през изминалия ценови период на 45,76 лв./MWh през новия период, т. е. с 50%, при цена на въглеродните емисии от 22 евро/тон през изминалия ценови период на 51 евро/т през новия период, т. е. със 132%> цената на услугата топлоснабдяване се повишава драстично само под влиянието на тези два обективни фактора. При подобна ситуация инструментите за въздействие на Комисията върху крайните цени са изчерпани в голяма степен. В този момент повишаването на разходите за заплати и възнаграждения и разходите за ремонт дори с минимален процент е допълнителен фактор за повишение на крайните цени. Задължение на дружеството е да следва заложената му регулаторна рамка от страна на регулатора. В случай че ръководството на дружеството счете, че разходите за работна заплата са недостатъчни за задържането и привличането на квалифициран персонал ши други разходи, свързани с лицензионната дейност, то евентуалното повишение би следвало да бъде за сметка на утвърдената от Комисията възвръщаемост на капитала в рамките на утвърдените цени. “

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че Комисията е посочила общ дял на разходите за природен газ и емисии в структурата на разходите, като в случая делът на разходите за емисии е нулев. В назначената по делото съдебна икономическа експертиза от м. юни 2022 г., в основното заключение, което е прието без оспорване от страна на жалбоподателя, във връзка с тези възражения на жалбоподателя се посочва: „аргументите за повишените цени на квотите за въглеродни емисии са неотнормирани - дружеството не е заявило разходи за емисии, тъй като не участва в схемата за търговия с емисии, изложено по-долу при отговора на задача № 7, но делът на разходите за природен газ е над 70% от общите разходи

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в процесното Решение не е посочено кои разходи за ремонти по позиции и пера не са признати и кои разходи за ремонти са коригирани до нивото на отчетените за предходния период. Съгласно НРЦТЕ, НРЦЕЕ и Указания - НВ, както и съгласно справка № 1 „Разходи“ от електронния модел за изчисляване на цените, е предвидено КЕВР да одобри обща сума на годишните разходи за ремонти, а не да одобрява отделни ремонтни дейности. При упражняване на правомощията си КЕВР няма задължение да се съобразява с изисквания, които не са възприети в нормативната уредба. В процесното Решение е обоснована корекцията на

общата сума на годишните разходи за ремонти, която е завишена допълнително с 10% над отчетената стойност през 2020 г.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за намаляване на утвърдените цени на топлинна и електрическа енергия, доколкото дружеството е предложило за утвърждаване цени на енергия, без ДДС, считано от 01.07.2021 г., както следва: Преференциална цена на електрическа енергия - 222,38 лв./MWh и Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител „гореща вода“ - 96,47 лв./MWh, а с процесното Решение КЕВР е утвърдила: Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 238,09 лв./MWh; Премия по чл. 33а от ЗЕ - 113,02 лв./MWh и Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 100,96 лв./MWh. Сравнението показва, че КЕВР е утвърдила цени, които са значително по-високи от заявените от „Топлофикация-Разград“ АД, поради което дружеството няма основание за възражение. По отношение на твърденията в жалбата за аварии не са представени доказателства по делото, а разсъжденията на жалбоподателя за възникващи рискове са хипотетични.

Относно разходите за заплати, възнаграждения и разходите за осигуровки и социални разходи:

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ тези разходи са определени в съответствие с т. 1.3 от общия подход от процесното Решение:

„ 1.3. По отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски не са допускани увеличения на стойностите в сравнение с отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период. Задържането на повишението на разхода се налага поради вече изложените по-горе аргументи, свързани с драстичното увеличение на разходите за емисии и цена на природния газ

За „Топлофикация-Разград“ АД разходите за заплати и възнаграждения са коригирани от 620 хил. лв. на 535 хил. лв. или с 85 хил. лв., до нивото на отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т. 1.3 от общия подход, а разходите за начисления за осигурителни вноски и социални разходи са коригирани от 124 хил. лв. на 107 хил. лв. или със 17 хил. лв., до нивото на отчетената стойност през 2020 г. и в съответствие с т. 1.3 от общия подход.

С писмо с вх. № Е-14-16-7 от 02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021 г. „Топлофикация-Разград“ АД е представило възражения срещу корекцията на разходите за заплати и възнаграждения, които са коригирани от 620 хил. лв. на 535 хил. лв. или с 85 хил. лв. по-малко и на разходите за осигуровки и социални разходи, които са коригирани от 124 хил. лв. на 107 хил. лв. или със 17 хил. лв. по-малко. Според дружеството, повишаването на разходите за заплати и възнаграждения се дължи от една страна на увеличението на минималната работна заплата (с 6,56%) считано от 01.01.2021 г. и свързаните с това допълнителни плащания на база договорени основни заплати. Дружеството посочва, че са планирани допълнителни средства за изплащане на работни заплати на няколко служители, на които предстои пенсиониране. Считат, че предвид увеличението на минималната работна заплата, корекцията на работните заплати до размера на отчетната им стойност, не е икономически обосновано. Посочва се, че през последните години се отчита

тенденция, свързана с все по-трудното намиране на квалифицирани кадри за работа в централата и тяхното задържане при нивото на тези работни заплати. Съгласно данни на НСИ, средната работна заплата в дружеството изостава, както спрямо средната заплата в областта, така и спрямо средната заплата в сектор „Енергетика“, поради което смятат, че е недопустимо непланиране на ръст на фонд работна заплата. Пресмятат, че увеличението на разходите за възнаграждения спрямо базисната 2020 г. е с 16%, което означава нарастване на средната заплата от 1 143 лв. на 1 326 лв., като тази стойност е по-ниска с 37% от средното ниво в отрасъла - 1 823 лв.

Възражението на дружеството не е прието от АО поради следните съображения:

„ С ежегодното определяне на цени на енергия от първи юли на съответната година Комисията определя цялостна разходна рамка за следващия ценови период - рамка от прогнозни разходи, в много голяма степен съобразена с отчетните такива в контекста на обективните изменения на ценовите нива на основните параметри като горива, емисии и т. н. В същото време основно задължение на Комисията е да следи за баланса на интересите на дружествата от една страна и клиентите на услугата топлоснабдяване от друга. В ситуация като сегашната, а именно при дял на разходите за природен газ и емисии в структурата на разходите в рамките на 69,55% и при повишения на цената на природния газ от средна цена от 30,50 лв./MWh през изминалия ценови период на 45,76 лв./MWh през новия период , т. е. с 50%, при цена на въглеродните емисии от 22 евро/тон през изминалия ценови период на 51 евро/t през новия период, т. е. със 132% цената на услугата топлоснабдяване се повишава драстично само под влиянието на тези два обективни фактора. При подобна ситуация инструментите за въздействие на Комисията върху крайните цени са изчерпани в голяма степен. В този момент повишаването на разходите за заплати и възнаграждения и разходите за ремонт дори с минимален процент е допълнителен фактор за повишение на крайните цени. Задължение на дружеството е да следва заложената му регулаторна рамка от страна на регулатора. В случай че ръководството на дружеството счете, че разходите за работна заплата са недостатъчни за задържането и привличането на квалифициран персонал или други разходи, свързани с лицензионната дейност, то евентуалното повишение би следвало да бъде за сметка на утвърдената от Комисията възвръщаемост на капитала в рамките на утвърдените цени. “

Съдът кредитира заключението по изготвената СИЕ, защото няма основание за се съмнява в безпристрастността на вещото лице, но счита, че констатациите на КЕВР не се опровергават от експертизата. Съображенията относно драстичното повишаване на разходите за природен газ и големият им относителен дял в общите разходи на „Топлофикация - Разград“ АД се потвърждават в основното заключение. Същевременно, по изцяло ирелевантен въпрос, поставен от жалбоподателя, в заключението по задача № 2 вещото лице формално е посочило данни за средната месечна заплата за страната в сектор „Енергетика“, съответно за област Р., съгласно данни на Националния статистически институт, както и за средната заплата в „Топлофикация - Разград“ АД, но в случая по-съществен за спора е фактът, че

няма пряка връзка между утвърдената от КЕВР сума на годишни разходи за заплати и възнаграждения и реалните заплати и възнаграждения, които се определят от ръководството на съответното дружество.

Освен това допуснатата от КЕВР обща сума на годишните разходи за заплати и възнаграждения дава възможност при преценка на повишението на конкретната заплата да бъде отчетен приносът на съответния работник, като квалифицираните кадри получат по-голямо увеличение с цел тяхното запазване и стимулиране. Дружеството има самостоятелност, в рамките на която може да увеличи заплатите в рамките на спестени разходи по целия технологичен процес при условията на добър мениджмънт. Увеличението на работните заплати до достигане на средните за отрасъла ще става плавно в годините, а не шоково увеличение на цените за клиентите. Достигането до средната заплата в отрасъла е процес, обвързан и с други условия и при наличие на възможност.

Няма материалноправна разпоредба, която да изисква разходите за заплати и възнаграждения да се определят на база средна заплата в сектора или в региона, поради което КЕВР не е извършила нарушение на правилата за образуване и утвърждаване на цените.

Още повече ако разходите за заплати и възнаграждения се определят на база средна заплата в сектора, няма да бъдат съобразени индивидуалните данни на отделните предприятия, които не работят еднакво ефективно, което е причина заплащането на труда в отделните предприятия да е различно.

В допълнение следва да се отчете, че вещото лице изрично е упоменало, че е работило по данни, допълнително предоставени от жалбоподателя, а експертизата няма поставена задача да провери тези данни. По този начин, отговорите по т. 2 и т. 3 от задача № 2 представляват цитиране на твърдения на жалбоподателя от допълнително предоставената информация.

Относимият към спора въпрос е правилно ли КЕВР е приложила действащото законодателство, включително съществуващата правна уредба в раздела „ценообразуващи елементи“ на двете наредби НРЦЕЕ и НРЦТЕ. В случая няма несъответствие на корекцията в разходите за заплати и възнаграждения с разпоредбите на двете Наредби и Указанията, доколкото разпоредбите по отношение на разходите са общи, няма изрични текстове относно разходите за заплати и възнаграждения и по какъв начин следва да бъдат преценявани от регулаторния орган. При упражняване на правомощията си КЕВР няма задължение да се съобразява с критерии, които не са възприети в нормативната уредба.

В този смисъл е и актуалната практика на ВАС:

- Решение № 9082 от 06.08.2021 г. по адм. д. № 9198/2020 г. на ВАС, Трето отделение:

„В този смисъл настоящата инстанция намира за неправилни изводите на съда, че не са отчетени спецификите на конкретното дружество. Отделен въпрос, че КЕВР не е задължена да одобрява в пълен размер исканията на енергийните дружества за увеличаване на заплатите, а обстоятелството, че средната заплата в сектора е значително по-висока, не може да бъде единствен показател за уважаване на заявлението на дружеството до пълното поискано увеличение. Не може разходите за заплати и възнаграждения да се

определят на база средна заплата в сектора. Следва да се съобразят данните за отделните предприятия и с постигането на по-добри резултати в управлението на дружеството. “.

- Решение № 9830 от 17.07.2020 г. по адм. д. № 7763/2019 г. на ВАС, Трето отделение:

„Отделен въпрос е, че КЕВР не е задължена да одобрява в пълен размер исканията на енергийните дружества за увеличаване на заплатите, а обстоятелството, че средната заплата в сектора е значително по-висока, не може да бъде единствен показател за уважаване на заявлението на дружеството до пълното поискано увеличение. В тази връзка КЕВР изрично е посочила, че увеличението на заплатите в дружеството зависи и от други икономически фактори. Както е отбелязано по-горе, в чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. В настоящия случай обосновката в заявлението за исканото увеличение на възнагражденията от 11 % е обвързано само със средната работна заплата в сектора, но не и със средната заплата в региона, нито с други икономически показатели на дружеството, поради което и като необоснована, естествено не обвързва комисията.

- Решение № 10672 от 20.10.2021 г. по адм. дело № 3733/2021 г. на ВАС, Трето отделение:

„Приложеният от КЕВР подход при одобряване на размера на този вид разход е законосъобразен и справедлив. Той е съобразен с целите на ЗЕ, така както те са посочени в чл.2 от него и е справедлив, тъй като е уеднаквен спрямо всички енергийни предприятия от посочения сектор. Разликата в конкретните размери на възнагражденията и заплатите в различните енергийни дружества от сектора се дължи на различното им икономическо състояние, което е резултат единствено от тяхното управление. “

Относно определената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, норма на възвръщаемост на собствения капитал и обща (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала:

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ нормата на възвръщаемост на капитала е определена в съответствие с т. 3 от общия подход, на стр. 7 до стр. 9 от процесното Решение:

„3. Н. на възвръщаемост на капитала (НВ) е в съответствие с изискванията на глава втора, раздел III от Указания-НВ.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 1 от НР ЩЕ Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала за регулаторния период, която е равна на прогнозна среднопретеглена цена на капитала. Среднопретеглената цена на капитала е определената от Комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното предприятие, претеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в

определената целева структура на капитала.

Стандартната методология за изчисляване на средната претеглена цена на капитала отчита наличието на различни източници на финансиране на енергийните предприятия. Тя се състои от два компонента: цена на собствения капитал и цена на привлечения капитал, които се претеглят спрямо капиталовата структура.

Съгласно чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НР ЩЕ нормата на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане се определя по следната формула:

Нормата на възвръщаемост на капитала се определя като норма преди данъчно облагане по следната формула:

$$НВ = Дск \cdot \left(\frac{НВск}{1 - \frac{ДС}{100}} \right) + Дпк \cdot НВпк,$$

където:

НВ е нормата на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане, %;

Дск - делът на собствения капитал в общия капитал, %;

НВск - нормата на възвръщаемост на собствения капитал след данъчно облагане, %;

ДС - корпоративният данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, %;

Д. - делът на привлечения капитал в общия капитал, %;

НВпк - нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, която е в съответствие с пазарната норма, %.

Следва да се отбележи, че капиталовата структура не влияе съществено върху окончателната стойност на средната претеглена цена на капитала в сравнение с другите компоненти. Това се дължи на факта, че променящо се съотношение на привлечен към собствен капитал води до два противоположни ефекта, които почти напълно се балансират. Съотношението привлечен към собствен капитал променя не само коефициентите на претегляне, но и цената на собствения капитал, тъй като влияе на Б. коефициента с ливъридж.

Средната претеглена цена на капитала представлява възвръщаемостта, която инвеститорите очакват като компенсация за риска, който поемат, инвестирайки в дадено дружество. Тя се състои от два фактора: цена на собствения капитал и цена на привлечения капитал.

За изчисляване на цената на собствения капитал, Комисията прилага

международно приетия модел „Ценообразуващ модел на капиталови активи“ (С. А. Pricing M. - CAPM).

НВСК = Безрискова премия + Б. * Пазарна рискова премия

Безрискова премия

Безрисковата премия представлява референтна стойност за дадена инвестиция, като следва да покрива политическия, инфлационния и валутен риск спрямо чуждите валути. Безрисковата премия от 0,2584% представлява дългосрочен лихвен процент (ДЛП) за оценка степента на конвергенция. Премията е от среднопретегления ДЛП за последния 12-месечен период април 2020 г. - март 2021 г. по данни на Българската народна банка.

3.2 коефициент на активите

Коефициентът Б. отчита както промишления риск, така и риска за структурата на капитала. Отразява колебанията на дадена промишленост спрямо един многообразен и диверсифициран пазар. Обикновено се прилагат международни индекси като MSCI W. или специфични за страната индекси като S&P 500. За изчисляването на коефициента бета се определя група от аналогични предприятия, представляващи сферата на дейност на дружеството. За да се гарантира представителността на група от аналогични предприятия, е необходим подходящ брой аналогични дружества. Съгласно информацията, публикувана на сайта на Aswath Damodaran - Stern S. of B., безлостовият Б. коефициент за 2021 г. за дружества в електроенергийния сектор е 0,55. Видно от посочената информация, Damodaran е включил в електроенергийния сектор много разнообразни дружества, в това число производители и търговци на електрическа енергия, както и регулирани дружества. Регулираните дружества е вероятно да имат по-нисък Б. коефициент. Damodaran цитира и коригирана прогноза за Б. на активите, като корекцията се основава на предположението, че част от стойността на собствения капитал се състои от парични средства с Б. стойност, приета за нула. Стойностите, публикувани на сайта, са средно с 0,03 по-високи от реалните за енергийния сектор. При изчислението по-долу тези факти не са взети предвид, като е използван безлостов Б. коефициент от 0,55, въпреки че е възможно да се приеме и по-ниска стойност.

Пазарна рискова премия

Пазарната рискова премия представлява рисковата премия за инвестиции в рисково пазарно портфолио, вместо в безрискова облигация. Тя представя системния риск, който не може да бъде елиминиран чрез диверсификация. Източници за определяне на пазарната рискова премия са публикациите на Aswath Damodaran, който препоръчва стойност от 4,72% за развитите пазари, която коригирана с премия за риск, базирана на кредитния рейтинг на съответната държава, за България е определена в размер на 6,27%.

Ц. на привлечения капитал

Цената на привлечения капитал представлява сумата от безрисковата премия и рейтинговия корпоративен спред, който се явява допълнителната премия за покриване на специфичния риск. Оценката на рисковия профил е база при определяне на рейтинговия корпоративен спред. Като международен стандарт се използва кредитният рейтинг, тъй като той отразява достоверна оценка на

риска от външна агенция. Използваната стойност на рейтинговия корпоративен спред е изчислена чрез изваждане на доходността по облигации с корпоративен рейтинг Baal от доходността по държавни облигации на развити пазари, като този на САЩ. Aswath Damodaran препоръчва стойност от 1,55% за България.

НВск = Безрискова премия + Б. * Пазарна рискова премия

НВпк = Безрискова премия + Рейтингов корпоративен спред

НВ = Д.*НВск/(1-ДС) + Д.*НВпк. "

За „Топлофикация-Разград“ АД е извършена корекция на общата норма от 5,75% на 4,26% в съответствие с глава втора, раздел III от Указания-НВ и т. 3 от общия подход.

С писмо с вх. № Е-14-16-7 от 02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021г. „Топлофикация-Разград“ АД е представило възражения срещу направената корекция в справка № 3 „Н. на възвръщаемост на капитала“, с която е намалена общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала от 5,75% на 4,26%. Дружеството счита, че приложеният от КЕВР подход за определяне на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е само един от възможните подходи за изчисляване и той се прилага за оценка на дружества от външни инвеститори, които не разполагат с достъп до информация за лихвените равнища по кредити, привлечени от анализираното дружество. Поради тази причина, според възражението, най-коректен измерител на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е договорът за кредит на дружеството, в който лихвеният процент по кредита е 7,17%. Посочват, че тази стойност съставлява цената на привлечения капитал на дружеството и поради това тя трябва да бъде използвана при определянето на среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала на дружеството. Обръщат внимание, че при така определените лихви по кредитите и невъзможността да се осигури необходимото самоучастие, дружеството не е в състояние да привлече кредитен ресурс, необходим за изпълнение на лицензионната дейност. „Топлофикация-Разград“ АД посочва, че за определяне на НВ на собствения капитал на топлофикационните дружества е приложен Модел за оценка на капиталовите активи, но в доклада на работната група липсват изчисления за определяне на конкретната стойност на НВ на собствения капитал. Дружеството е представило собствени изчисления за нормата на възвръщаемост на собствения капитал с данни от сайта на БНБ за безрисковата премия и от сайта на Aswath Damodaran и посочва, че общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала следва да бъде 4,90%.

Възражението на дружеството относно изчислението на общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала не е прието, като в мотивите на процесното Решение е посочено, че извършената корекция от страна на Комисията е резултат от променената методика за определяне на нормата на възвръщаемост в съответствие с т. 3 от общия подход. Съгласно чл. 15 от НРЦЕЕ и чл. 10 от НРЦТЕ Комисията определя целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното

предприятие, за прогнозния регулаторен период.

Констатациите на КЕВР не се опровергават от експертизата. В отговора по Задача № 5 от основното заключение вещото лице е изчислило общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала на „Топлофикация - Разград“ АД съгласно чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ. В резултат от това, вещото лице потвърждава като правилно изчислена общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала на „Топлофикация - Разград“ АД в размер на 4,26%, посочена в мотивите и в диспозитива на процесното Решение. Следва да се отбележи, че ценообразуваният елемент, по смисъла на чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ, който участва при определянето на цените на електрическата и топлинната енергия е именно общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост на капитала.

В допълнение, вещото лице е анализирано и променливите, залегнали във формулата за изчисление на този ценообразуващ елемент, а именно - целевата норма на възвръщаемост на собствения капитал и целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал на енергийното предприятие. По отношение на целевата норма на възвръщаемост на собствения капитал вещото лице потвърждава изчисленията на КЕВР, а по отношение на целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал заявява, че не може да потвърди получената стойност чрез собствените си изчисления, но не я отрича. Представя свои алтернативни начини за определяне на „цена на дълга“, но изрично посочва, на стр. 20 от основното заключение, че чрез тях се получава много висока цена на дълга, значително над пазарните нива: „Чрез директния способ нормата на възвръщаемост на привлечения капитал за „Топлофикация - Разград“ АД в случая е в размер на лихвения процент по предоставените заемни средства - 7,17%, съгласно Решение на Общото събрание на акционерите (ОСА) за допълнителна парична вноска за срок от 2 години в размер на 500 000 лв. при лихва от 7,17%. Не е представена обосновка или оценка на приетата от ОСА лихва за допълнителната вноска от основния акционер“ и „Чрез прилагане на подхода на синтетичния рейтинг, за компании, които са на загуба, се получава много висока цена на дълга, значително над пазарните нива. В конкретния случай, цената на дълга за „Т. - Р.“ АД към 2021 г. по данни от отчета за 2020 г. е 20,51%“. Цитираните от вещото лице стойности не могат да бъдат използвани за целите на ценовото регулиране, доколкото са в директно противоречие с разпоредбите на чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ, съгласно които целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал следва да е в съответствие с пазарната норма.

Освен това, при упражняване на правомощията си КЕВР няма задължение да се съобразява с изисквания, които не са възприети в нормативната уредба, а двата използвани от вещото лице алтернативни начини - директен способ и синтетичен рейтинг не са нормативно регламентирани и следователно неизползването им от страна на КЕВР не представлява нарушение на материалния закон.

В тази връзка и доколкото КЕВР определя норма на възвръщаемост на привлечения капитал средно за всички дружества от сектор

„Топлоенергетика“, вещото лице е констатирало и пазарни нива за цена на привлечен капитал. Предвид оспорване от страна на КЕВР на основното заключение, вещото лице представи допълнителна експертиза, която съдът също кредитира, но същата не оборва тезата на РО, според която съгласно данните на Българската народна банка (БНБ) за периода април 2020 - март 2021 г. нивото на лихвите по кредит до 1 млн. евро над 5 години е 1,88%, а съгласно данните на БНБ за предходния регулаторен период 01.07.2020-30.06.2021 г. нивото на лихвите по кредит до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%. Съпоставимо с така установените в експертизата данни за пазарната норма, по смисъла на чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ, КЕВР е определила ирелевантна норма на възвръщаемост на привлечения капитал в размер на 1,81%.

Съдът приема, че гореизложеното по безспорен начин потвърждава правилността на извършените от КЕВР изчисления за определяне на ценообразуващия елемент норма на възвръщаемост на капитала, в т.ч. целева норма на възвръщаемост на собствения капитал и целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал. В експертизата се съдържат противоречия и несъответствия, които не следва да се кредитират. В тази връзка може да се посочи, че използваните от вещото лице сравнителни данни на стр. 21 и стр. 27 от основното заключение са несъпоставими. Наличието им не обосновава неправилност на извършените от КЕВР изчисления при определяне на цената на привлечения капитал, изчислена като сума от безрисковата премия и рейтинговия корпоративен спред. Вещото лице сочи данни на БНБ, съгласно които лихви по кредити, различни от овърдрафт, за сектор нефинансови предприятия, със срок над 1 до 5 години и над 5 години, за 2020 г. са били средно в размер на 3,0%- 3,1%, а за кредити различни от овърдрафт, за сектор нефинансови предприятия, по първоначален матуритет - 2,8%-2,9%. На първо място, тези данни включват високорискови предприятия, различни от сектор „Енергетика“, което не е съобразено от вещото лице.

В Допълнителната експертиза вещото лице установява, че съгласно данните на БНБ за периода април 2020 - март 2021 г. нивото на лихвите по кредит до 1 млн. евро над 5 години е два пъти по-ниско - 1,88%, а съгласно данните на БНБ за предходния регулаторен период 01.07.2020-30.06.2021 г. лихвите по кредит до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%.

Сочените данни от проф. Дамодаран за цена на дълга преди данъци за 2020 г., към 05.01.2021 г., за сектор Енергетика за компании, включени в група 3. Европа 2,69%, отразяват търсенето на кредити. Изследването е базирано на търсенето, което е определено от цената на дълга, базирана на стандартната девиация на цените на акциите. В това изследване се включват предприятия, които не са регулирани и съответно са много по-високо рискови за банките. В тази връзка изцяло неправилно е сравняването на използваните от КЕВР данни с посочените по-горе изследвания.

Неправилни и несъобразни с нормативните изисквания и правила за определяне на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал (НВпк), както и с изискването за равнопоставеност на дружествата от сектора и

едногодишния период на ценообразуване по метода „норма на възвръщаемост на капитала“ са част от констатациите на стр. 28 от основното заключение, по задача № 3, в частта по т. 1:

Вещото лице счита, че „Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал на жалбоподателя „Т. - Р.“ АД не е определена от КЕВР съгласно т. 40 от Глава втора, Раздел III от Указанията“. Цитираната т. 40 от Глава втора, Раздел III от Указанията-НВ не е единственото изискване при определяне на НВпк. В чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ е поставено изрично изискване нормата на възвръщаемост на привлечения капитал да е в съответствие с пазарната норма. В тази връзка КЕВР е приела в т. 41 от Указанията-НВ, че Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. При прилагане на цитираните императивни изисквания НВпк се изчислява от съответното дружество-заявител по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава от КЕВР до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ. В този смисъл едновременното прилагане на двата подхода (по т. 40 и 41 от Указания - НВ) не е изключено и е допустимо, което не е съобразено от вещото лице. Вещото лице формално е цитирало т. 41 от Указанията-НВ. В допълнение, на стр. 28, втора отметка от основното заключение, е достигнало до извода: „Използвани са актуални статистически данни на БНБ за дългосрочния лихвен процент за оценка степента на конвергенция (безрискова доходност, за период от 12 месеца, даден по-горе) и пазарната рискова премия за България, определена от проф. Дамодаран (за 2020 г., публикувани към началото на 2021 г.), от което може да се приеме, че КЕВР е определила пределна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни и официално публикувана информация“. Посоченият правилен извод не се опровергава от коментара на вещото лице, че приложеният механизъм на изчисление не е аргументиран с теоретичен подход, доколкото КЕВР, в изпълнение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК е посочила изрично правните и фактическите основания за определения размер на нормата на възвръщаемост. Процесното Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. е издадено за целите, на основанията и по реда, установени от закона. Целта, за която се издава административният акт, в случая, е да бъде утвърдена пределна цена на топлинната енергия и да бъде определена преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, на „Топлофикация - Разград“ АД, а не да се водят „теоретични“ спорове. В Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. са посочени следните фактически основания за определяне на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, които само частично са разгледани от вещото лице: „Депата на привлечения капитал представлява сумата от безрисковата премия и рейтинговия корпоративен спред, който се явява допълнителната премия за покриване на специфичния риск. Оценката на рисковия профил е база при определяне на рейтинговия корпоративен спред. Като международен стандарт се използва кредитният рейтинг, тъй като той отразява достоверна оценка на риска от външна агенция. Използваната стойност на рейтинговия корпоративен спред е изчислена чрез изваждане на

доходността по облигации с корпоративен рейтинг Baal от доходността по държавни облигации на развити пазари, като този на САЩ. Aswath Damodaran препоръчва стойност от 1,55% за България “.

В противоречие с нормативните изисквания е изразеното становище, че „възприетият от Комисията начин за определяне на НВпк не отчита датите/периодите на възникване на задълженията по кредитиране на жалбоподателя и конкретните лихвени нива, нито се прави съпоставка с пазарните нива за периодите, когато са извършени тези договорености. Вещото лице правилно е констатирало на стр. 16, в т. В.Н.6. от основното заключение, че „Нормата на възвръщаемост е определена от КЕВР като среднопретеглена цена на капитала, съгласно чл. 15, ал. 1 от НРЦЕЕ и по формулата е чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, съответно чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от НРЦТЕ. Нормата на възвръщаемост е изчислена на база целева норма на възвръщаемост на собствения капитал и целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал, претеглени според индивидуалната структура на капитала на съответното дружество. “ В допълнение следва да се отбележи, че съгласно цитираните от вещото лице чл. 15, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 1 от НРЦТЕ „Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала за регулаторния период. Следователно КЕВР няма задължение да отчита датите/периодите на възникване на задълженията по кредитиране на жалбоподателя и лихвените нива за тези периоди, а следва да определи целева норма на възвръщаемост за прогнозния регулаторен период - 01.07.2021 - 30.06.2022 г.

Във връзка с оспорените по-горе констатации на вещото лице е необходимо да се разгледа нормативно регламентираната формула за изчисление на ценообразуващия елемент - норма на възвръщаемост на капитала, съгласно чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ:

Нормата на възвръщаемост на капитала се определя като норма преди данъчно облагане по следната формула:

$$NB = D_{ск} * \left(\frac{NB_{ск}}{1 - \frac{ДС}{100}} \right) + D_{пк} * NB_{пк} ,$$

където:

NB е нормата на възвръщаемост на капитала преди данъчно облагане, %;

Дск - делът на собствения капитал в общия капитал, %;

NB_{ск} - нормата на възвръщаемост на собствения капитал след данъчно облагане, %;

ДС - корпоративният данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, %;

Дпк - делът на привлечения капитал в общия капитал, %;

NB_{пк} - нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, която е в съответствие с пазарната норма, %.

Видно е, че изискването за съответствие с пазарната норма се прилага спрямо величината NB_{пк} която обозначава средно претеглената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, а не спрямо лихвите по отделните

договори за кредит, които участват при изчислението ѝ. След преценката за съответствие с пазарната норма и евентуална корекция в тази връзка, Комисията определя целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която участва в гореизложената формула за изчисление на нормата на възвръщаемост на капитала за прогнозния регулаторен период, а не за предходни периоди.

Същата логическа последователност при определяне на целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал е заложена в т. 40 и т. 41 от Указанията-НВ. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ. В този смисъл едновременното прилагане на двата подхода (по т. 40 и 41 от Указания - НВ) не е изключено и е допустимо.

Това нормативно изискване е въведено чрез изменение, през 2007 г., на отменените понастоящем Наредба за регулиране на цените на топлинната енергия и Наредба за регулиране на цените на електрическата енергия, които се приемаха от Министерския съвет, поради което дружествата са били достатъчно добре информирани за регулаторните изисквания на Комисията при сключване на договорите за кредити и е следвало да предвиждат клаузи за предоговаряне в случай на спад на пазарните лихвени нива и да не приемат клаузи за санкции при предоговаряне или предсрочно погасяване. Клаузите за предоговаряне са обичайни и могат да се договарят по всяко време от действието на съответния договор. Неосновани са предположенията, че дружествата нямат възможност да предоговорят лихвените проценти. Клиентите на регулиран пазар не отговарят за и не заплащат за неефективно управление на регулираните дружества. Още повече, че в случая вещото лице е установило само една сделка и тя е със свързано лице - основния акционер.

Коментарът на вещото лице, че „възприетият от Комисията начин за определяне на НВпк не отчита датите/периодите на възникване на задълженията по кредитиране на жалбоподателя и конкретните лихвени нива, нито се прави съпоставка с пазарните нива за периодите, когато са извършени тези договорености“ не е съобразен с т. 41 от Указания-НВ, където е посочено: комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация“. Видно е, че второто предложение в разпоредбата допуска пределната пазарна цена на привлечения капитал да се определи и на основата на *официално* публикувана прогнозна информация, поради което мнението на вещото лице да се отчитат и датите/периодите на възникване на задълженията по кредитиране на жалбоподателя, е неоснователно.

Използваните от Комисията статистически данни за пазарните величини са доказани по делото, съответно не са опровергани от вещото лице.

Вещото лице изрично признава, че в т. 41 от Указания-НВ не е посочено към кой момент следва да се вземат статистически данни за пазарни величини. Следователно КЕВР не е извършила никакво нарушение на правилата за ценово регулиране. КЕВР е избрала законосъобразен вариант, който е в

съответствие с правилата на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, че всички ценообразуващи елементи имат прогнозен характер и следва да са относими за предстоящия период, и е в съответствие с правомощията на КЕВР: съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ - цените на енергийните предприятия да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала (именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма), при отчитане на изискването на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ за енергийни доставки при минимални разходи. Съображенията на КЕВР са подробно обосновани в мотивната част на Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. и не се отричат от нещото лице.

В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. В противен случай дружеството покрива разликата от сумата на възвръщаемостта на капитала.

В случая е неотнормимо към спора как според икономическата теория се изчислява „цена на дълга“.

Относимият към спора въпрос е правилно ли КЕВР е приложила действащото законодателство, включително съществуващата правна уредба в раздела „ценообразуващи елементи“ на двете наредби - НРПЕЕ и НРЦТЕ.

В този смисъл е актуалната съдебна практика на Върховния административен съд - Решение № 2275 от 10.03.2022 г. на Върховния административен съд - Трето отделение, по адм. дело № 10508 от 2021 г.:

„Правната рамка на метода на ценово регулиране "Н. на възвръщаемост на капитала" се съдържа в Закона за енергетиката, Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия и Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ). Въз основа на тях комисията е приела Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода "Н. на възвръщаемост на капитала" с решение по протокол № 116/26.06.2018 г. ("Указания - НВ"). Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от двете наредби това е метод, приложим за регулаторен период не по-кратък от една година, при който комисията след регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи. Ценообразуващите елементи, съответните Формули за изчисление и залегналите в тях променливи са изрично уредени в двете наредби и в указанията. Тези наредби съставляват действащо право, което както Комисията, така и съдът са длъжни да прилагат. Твърденията на жалбоподателя, че правната уредба не съответства на икономическата логика, теория и практика, подлежат на обсъждане в производство по контрол за законосъобразност на самите наредби, а не в производство по обжалване на решения за ценово регулиране. Поради това е неотносимо към спора как според икономическата теория и практика се изчисляват показателите ДСК /дял на собствения капитал в общия капитал/ и Д. /дял на привлечения капитал в общия капитал/, още повече, че от експертното заключение става ясно, че предложените от жалбоподателя модели за изчисления са само част от множество други методи, прилагани в практиката. Относимият към спора въпрос е правилно ли КЕВР и съдът са приложили действащото законодателство, включително съществуващата правна уредба в раздела "ценообразуващи елементи" на двете наредби. При преценката за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, следва да се има предвид, че рискът за предприятията в сектор "Топлоенергетика" е по-нисък от пазарния, поради наличието на условия за задължително изкупуване на електрическата енергия и сравнително стабилен пазар на топлинна енергия

По отношение на по-ниския риск и специфичните условия на регулиране на дружествата от сектор „Топлоенергетика“, за които вещото лице неоснователно е пропуснало да обърне внимание на съда, следва да се вземат предвид следните нормативни привилегии на топлофикационните дружества в България, регламентирани в ЗЕ:

- Конкуренцията на пазара на топлинна енергия на обособената територия, за която Комисията е издала лицензия за пренос на топлинна енергия, не съществува предвид изричната разпоредба на чл. 43, ал. 2, т. 3 от ЗЕ - налице е т.нар. естествен монопол.

- Отказ от услугата топлоснабдяване е трудно осъществим и е възможен само при определени условия, посочени в чл. 153 от ЗЕ, като се изисква съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост, присъединени към абонатна

станция или към нейно самостоятелно отклонение.

- Клиентите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата (чл. 153, ал. 6 от ЗЕ).

- Не е възможно едностранно прекратяване на договора от клиента при промяна на договорните условия и цените на предоставяните услуги (чл. 38в, ал. 8 от ЗЕ).

- За задълженията на клиентите - неизправни длъжници, и на асоциацията по чл. 151, ал. 1 от ЗЕ към топлопреносното предприятие може да се издаде заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс независимо от техния размер (чл. 154 от ЗЕ).

- Приетите схеми за насърчаване на производството на електрическа енергия по високоефективен комбиниран начин представляват държавна помощ (чл. 33а от ЗЕ).

Гореизложените специфични условия на регулиране на топлофикационните дружества в България определят по-ниска степен на риск за тези предприятия, което следва да бъде отчетено при определяне на нормата на възвръщаемост на капитала. Това е още един аргумент в подкрепа на извода, че предложените от вещото лице алтернативни начини, чрез които се изчисляват високи, непазарни нива на цена на дълга, не следва да се кредитират.

Относно технологичните разходи по преноса на топлинна енергия:

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са определени в съответствие с т. 6 от общия подход, на стр. 10 от процесното Решение:

„ Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са на база отчетен период, съобразени с производствената, ремонтна и инвестиционна програми, както и развитието на мрежите и реалните стойности на загубите, породени от намаленото потребление на топлинна енергия. Технологичните разходи по преноса са в съответствие с утвърдената методика от КЕВР, съгласно изискванията на чл. 21, ал. 1, т. 19 от ЗЕ. За целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности на разхода от 10%, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа. Задържането и корекцията на разхода се налага поради вече изложените по-горе аргументи, свързани с драстичното увеличение на разходите за емисии и цената на природния газ и запазване на клиентите на топлинна енергия, присъединени към топлофикационните мрежи. “

За „Топлофикация-Разград“ АД технологичните разходи по преноса на

топлинна енергия са коригирани от 10 880 MWh (32,63%) на 9 380 MWh (28,13%) или с 1 500 MWh до достигане на стойността на регулирани от Комисията загуби в % от топлоотдаване и изтичане и в контекста на направените и предстоящи инвестиции в топлопреносната мрежа и в съответствие с т. 6 от общия подход.

С писмо с вх. № Е-14-16-7 от 02.06.2021 г. и с вх. № Е-14-16-8 от 04.06.2021 г. „Топлофикация-Разград“ АД е представило възражение срещу направената корекция в справка № 5 „Технико-икономически показатели (ТИП) в преноса“, при която технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са коригирани от 10 880 MWh (32,63%) на 9 380 MWh (28,13%) или с 1 500 MWh. Според възражението, отчетните данни показват, че делът на технологичните разходи за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е съответно 31,20%, 31,87% и 33,46%. За новия регулаторен период дружеството е планирало технологичните разходи да са 32,63%. Считат, че дружеството не е в състояние да извършва инвестиции за намаляване на технологичните разходи и поради тази причина желаят извършената корекция да отпадне.

Възражението на дружеството не е прието, като КЕВР се е мотивирала, че „за целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа. Комисията счита, че утвърждаването в цените на топлинната енергия на 28,13% технологични разходи по преноса е основание дружеството да предприеме мерки по обследване на причините за високия процент и предприемане на мерки по коригирането му. Корекцията на разхода се налага поради вече изложените по-горе аргументи, свързани с драстичното увеличение на разходите за емисии и цената на природния газ и запазване на клиентите на топлинна енергия, присъединени към топлофикационните мрежи.

Корекцията по намалението на количеството топлинна енергия за технологични разходи по преноса, която Комисията извършва, е с оглед на това, че то е един гарантиран целогодишен топлинен товар и намалението му следва да е за сметка на енергийното дружество. Разходите за производство на топлинна енергия за технологични разходи по преноса се заплащат от потребителите и с оглед защитаване на интересите им и създаване на стимули за ефективна дейност на топлопреносното предприятие следва да се определи техния допустим годишен размер. Докато в топлофикационните системи в Европа, техният относителен дял спрямо отпуснатата към преноса топлинна енергия е в границите от 10% до 15%, топлофикационните дружества отчитат дял на технологични разходи многократно надвишаващ посочените по-горе стойности. Рехабилитационните мерки в топлопреносната мрежа и абонатните станции водят до ползи за топлопреносното предприятие по отношение на спестяване на топлинна енергия за технологични разходи в абонатните станции и топлопреносната мрежа от топлоотдаване и за

загриване на добавъчната вода. Технологичните разходи в нови абонатни станции са 7-8 пъти по-малки в сравнение със старите, като загубите на топлоносител са също в пъти по-малки. Подмяната на старите топлопроводи с нови с предварително изолирани тръби с изолация пенополиуретан води до намаляване на топлоотдаването от тях с 3-4 пъти, а на количеството на добавъчната вода 50-60 пъти. Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са коригирани в размер по-малък от нивото на отчетените през регулаторния период с оглед на това, че технологичните разходи са един гарантиран целогодишен топлинен товар и дружествата разчитат на него, за да запазят и увеличат количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин. В тази връзка увеличаването на количеството на топлинната енергия за разпределение с топлоносител гореща вода за потребители с размера на намаленото количество на топлинна енергия за технологични разходи следва да е за сметка на топлопреносното предприятие и да не се счита за нереално увеличение на потреблението от битови потребители. Неприемливи са високите технологични разходи по преноса на дружествата, тъй като те се отразяват директно в цените на крайния потребител на топлинна енергия и така се нарушава изискването на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Подходът за завишаване на количеството на реализираната енергия с разликата, приета като намаление на топлинната загуба по преноса, е икономически обективен, тъй като лицензираното топлопреносно предприятие не следва да получава икономически изгоди в резултат от своето неправомерно поведение по отношение на поддържане на високи технологични загуби при преноса на топлинна енергия. В допълнение, високите технологични разходи по преноса увеличават количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, за което дружеството получава държавна помощ чрез премията по чл. 33а от ЗЕ. От друга страна отговорността за високите технологични разходи по преноса и за неполагане на усилия за намаляването им, е на самото топлопреносно предприятие, поради което е обосновано именно на него, а не на потребителите да бъде възложена загубата от тези разходи. При определяне на цените икономически не е обосновано да се вземат реалните загуби на топлинна енергия по преноса на база техническите характеристики на топлопреносната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност и спестяване на топлинна енергия. “

При корекцията на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия Комисията е взела предвид данните, предоставени със заявлението на „Топлофикация- Разград“ АД. С писмо с изх. № Е-14-00-2 от 15.03.2021 г. (представено по делото) КЕВР е указала на 39 дружества от сектор „Топлоенергетика“ до 01.04.2021 г. да подадат заявления за утвърждаване на цени на енергия, като представят подробно описана отчетна и прогнозна информация, включително по т. 1.12 от писмото е указано да се представят „Данни и доказателства за определяне на допустимите размери на технологичните разходи на топлинна енергия при преноса на топлинна

енергия, съгласно Методика за определяне на допустимите размери на технологичните разходи на топлинна енергия при пренос на топлинна енергия, приета от Комисията с протоколно решение № 139 от 20.10.2005 г., по т. 1“. В изпълнение на тези указания „Топлофикация-Разград“ АД, към заявление с вх. № Е-14-16-3 от 02.04.2021 г., е представило „Анализ на технологични разходи при пренос на топлинна енергия“, от който се установява, че По статистика през последните 11 години, от както е в експлоатация ИКПТЭЕ технологичните разходи по преноса на топлинна енергия се движат в границите от 25.8 до 34.1 %“. В съответствие с така установените факти, в Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. е посочено, че „В справка № 5 „ТИП в преноса“ технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са коригирани от 10 880 MWh (32,63%) на 9 380 MWh (28,13%) или с 1 500 MWh до достигане на стойността на регулирани от Комисията загуби в % от топлоотдаване и изтичане. Констатациите, изводите и изчисленията на КЕВР не се опровергават от експертната. Видно от констатациите на вещното лице на стр. 22 и 23, по т. 9 и на стр. 31 от основното заключение, КЕВР е приела за икономически оправдано да бъдат запазени произведените количества топлинна енергия, с оглед запазване на производството на електрическа енергия по високоефективен комбиниран начин, за което топлофикационните предприятия получават държавна помощ чрез премията по чл. 33а от ЗЕ. Предвид изложеното, корекцията на технологичните разходи по преноса, осигурява на жалбоподателя възможно най-благоприятната ценова рамка.

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е правилно и законосъобразно, постановено е от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразено е с материалноправните разпоредби и целта на закона и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Същите се дължат на ответника в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 150.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация-Разград“ АД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Индустриална зона, [улица], представлявано от М. Н. К. - Изпълнителен директор, чрез адв. Б. Д. – САК, със съдебен адрес: гр. С., [улица], ет.1, срещу Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 8, с което се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и определя

преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, считано от 01.07.2021г.

ОСЪЖДА „Топлофикация-Разград“ АД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Индустриална зона, [улица], представлявано от М. Н. К. - Изпълнителен директор, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: